

Teaterguldet er i balance

TEATER: Gennem 25 år har Eventyrteatret lavet forestillinger med børn og unge for børn og forældre, og lige nu fejres jubilæet med guld.

Anmeldelse

Teater

Af Knud Cornelius

Teaterleder Susanne Vognstrup vælger i reglen eventyr og myter, som tilsættes musik og nutidigt sprog, så forestillingerne forbinder fortiden med tidens børn. Min lille sidekammerat var da også kun i tvivl, da lasede gråhvide skikkelser kom på scenen. Det var mumier, der ikke kunne begraves på grund af konflikter blandt Ægyptens guder.

De ægyptiske sagn-guder fremstilles altid hyllet i guld og ædelsten, og hvis varslerne eller var dem gunstige, havde tilværelsen ingen problemer. Men hvilket samfund oplever ikke problemer? Der bliver ubalance, når der snydes på vægtskålen, som forestillingen forklarer, og det gør der hele tiden - blandt guder åbenbart lige så lystigt som blandt mennesker.

To danske piger på besøg i Glyptoteket hvirvles i Gunvor Reynbergs mundrappe

fortælling ind i den ægyptiske fortid, og det giver Eventyrteatret lejlighed til sceniske optrin med mange medvirkende, sjov og dans og en smule uhygge. Men alle i Glassalen i Tivoli ved, at det gode nok skal sejre til sidst - de læser nemlig selv fantasy-bøger og ser eventyr-tv og spiller vidtløftige computerspil, så de er på hjemmebane i Eventyrteatret og med på historien.

Fornuftig underholdning

Bag det hele ligger Susanne Vognstrups idé om at lade børn og unge vove noget. I en jubilæumsbog fortæller hun om, hvordan hendes mål er at gøre eventyrbørn til livskunstnere, og det sker i et bæredygtigt fællesskab, som udefra set har den store værdi, at deltagerne lærer at arbejde sammen og opnå resultater i fællesskab modsat tidens udbredte selfie-tendens. Derfor står de første 25-30 kostumerede unge ægyptere allerede langs Tivolis stier og hilser publikum velkommen med både høflige og drilske kommentarer a la: »Du mister livet, og jeg balsamerer« og på hjemturen: »Jeg håber, De nød ørkenvandringen«.

Indenfor på scenen myldrer det med yngre og fuldvoksne aktører i Kirsten Brinks glimtende og farverige kostumer og en historie, som bæres frem af Christian Dahlbergs iørefaldende melodier og Henrik Lunds ko-reografi. Man kunne måske kalde det professionel skolekomedie, for Bo Skødebjerg har som instruktør virkelig fået tingene til at hænge sammen og præcisionen til at fungere. Stemningen rammer direkte ind i den opvoksende ungdoms fanta-

Drængepigen Line Lindersson og veninden Sophia Bircow med Theis Post som den løslupne balsamerings- og sjakalud Anubis mellem sig. Foto: Ole Mortensen

siverden.

Dramaskolen, som er Eventyrteatrets rygrad, har allerede været afsæt for flere scenekunstnere, som teatret er begyndt at hædre - Cecilie Stenspil, Silas Holst og i år Amalie Dollerup. Det Kgl. Teater og andre scener

har også glæde af Eventyrteatrets grundlæggende arbejde, og et stort publikum er trofast i salen, både til efterårs-forestillingen og juleforestillingen. Dramaskolen har 300 elever, så der er aldrig mangel på aktører. Som fornuftig underhold-

ning er Eventyrteatret på solid grund, og efter danske og tyske folkeeventyr og de seneste år med sagn og myter fra nær og fjern vil Eventyrteatret fortsætte med nye eventyr, loves det i programmet til jubilæumsforestillingen.

»Nilens stjerne« af Gunvor Reynberg og Christian Dahlberg, iscenesat af Bo Skødebjerg (Eventyrteatret i Glassalen, Tivoli i København. Varighed: Godt 2 timer. Opføres til den 23. oktober)